

ЊИВА

Ратарски недељни лист.

Број 38.

19. (6.) септембра 1915.

XVIII. год.

Претплата је: 3 круне на целу годину.
Издаје сваке недеље.

Уредништво и наклада «Њиве» је:
Budapest, Egyetem-utca 4.

Издаје и на мађарском, словачком, рушњачком, румунском и немачком језику.

Угарско-хрватска поклонствена депутација пред Његовим Величанством Краљем.

Мноштво света, које је у Бечу, од Шварценбергова трга преко Ринга и Мариахилфер-штрасе, у двореду стајало, може се проценити на 200,000 људи, којима ваља прибројити и све оне, који су с балкона и прозора поздрављали депутацију. Што се поворка више приближавала улазу двора у Шенбруну, то се већма множило опћинство. Пред двором поставило се много рањених частника и војника.

Примање у Шенбрунском двору носило је значај «велике аудијенције». Учесници сакупише се у великој галерији, где су на степеницама телесна гарда и пешаштво правили шпалир. У галерији је стајала

двострука стража угарске трабантске телесне гарде. Неколико часа пре 11 сати обавестио је врховни дворски маршал кнез Монтенуово Његово Величанство, да су на окупу учесници аудијенције. На знак равнатеља церемонијела, отворише се врата и Његово Величанство је сред громког клицања «Елјен!» и «Живио!» ступило у дворану. У дворани био је подигнут подијум, на којем се налазио столац. Пред овај је столац стало Његово Величанство.

★

Кад се стишало бурно клицање, ословио је министар-председник, гроф Стеван Тиса, цара и краља овом беседом:

«Ступајући пред Ваше Величанство, следимо глас срца. Наше је срце пуно и препуно осећања верности и поклонства у захвалној љубави.

Ове свете осећаје наследили смо од својих предака. Распалила их је свест о свему ономе што је Ваше Величанство, током Вашег, добру Вашег народа посвећенога, благословенога, дугога живота, за нас учинило. Осећаји ови избијају неодољивом силом из душе нам, а под узвишујућим утисцима садашњег великога доба.

Ево је већем година дана како се на живот и смрт боримо противу превласти на нас уперених опаких страсти. Напали су нас из свију чести света сви они, који су наше мирољубље узимали за слабост, те мислили да је време, да нас униште.

Опасност је била велика, задатак наш био је непрегледан. Могосмо га савладати одупирући се из све своје снаге и са грдно великим жртвама. Упресмо се из све снаге. Не колебасмо се, не устезасмо се, но пођосмо без страха у бој, као што се то приличи народу угроженом у животу му, народу, који хоће да живи, те се заложисмо свом снагом својом.

Поднесосмо губитке. Света нам је успомена својих милих погинулих. Оплакујемо их, али ударци судбине, који погађају појединце и породице, не обарају нас. Отаџбина нам је у опасности, то нам патријотска дужност налаже да поднесемо све жртве без роптања.

У тој свести прихватисмо натурену нам борбу. Она нам је душу нашу

уздигла, мишицу очеличила у свима напастима ове борбе. Она испуњује ратнике што се боре у стрељачким шанчевима, а исто тако и на дому брижне родитеље, који стрепе за своју децу, жене, које се брину за своје мужеве, сестре, које страхују за своју браћу.

Свако то данас осећа да нам ваља издржати, те се одолева. Патриотске врлине угарскога и хрватскога народа прекалише се и светле се у ватри напасти. Зато нас Бог и није оставио. Њему Свемогућему нека је хвала што, на прагу друге године овога ужаснога светекога рата, небројене чете севернога дива, гонећи их иза граница наше отаџбине, потукосмо; што се лупешки покушај зликовца, да свога пријатеља с леђа обори, разбија о сарамерно мању али срчану и јуначку војску нашу; што, после толиких опасности и толико силне борбе, можемо с поуздањем гледати у будућност.

Нека дозволи Ваше Величанство, да уперимо свој захвални поглед у оног добротвора, чије нас је очинско срце разумело и који је угарској држави, повративши јој њезину целокупност и њезину тисућлетну слободу, обезбедио достојно место у овој монархији. Тек сада можемо видети, можемо знати, шта би било од нас, да се олуја светских догађаја надвила над монархају пре него ли је свршила процес својег унутрашњег помлађивања. Били смо јаки, јер смо сложни. У крилу угарског народа утихнуо је сваки страначки раздор, замео се траг свим разликама раз-

реда, вероисповести и народности. Угарски раднички разред је у племенитој утакмици у погибелима рата осветлао лице. У храброј одбрани домовине суделовали су немађарски грађани раме уз раме са својом мађарском браћом. На бојним пољанама, које су заснуле у сјају славе, натопиле се заједничком крвљу, нашли смо се на окупу с хрватском браћом. Заједничка слава и заједничке жртве удружују нас у бојне другове. Угарска и хрватска верност и храброст сјају у јединственом сјају. Захваљујемо божјој Провидности, што Ваше Величанство може да гледа своје народе, који су се окупили око Вашег престола, удружени у часовима папаста, у узноситом осећају.

Заветујући се, да никад не ћемо заборавити науку овог великог доба, захваљујемо Богу, што је дозволио, да је Ваше Величанство могло славодобитно доживети оправдање својег животног дела у бојевима овог великог доба, па се молимо, да би Бог поживио Ваше Величанство у срећно доба мира на спас и благослов народâ!»

Његово Величанство је овако одговорило на беседу министра-председника :

«Откад је букнуо рат, спречавала Ме је на Моју искрену жалост Моја владалачка дужност, да дођем у Свој угарски главни и престонички град. Тим је већа Моја радост, што сте, као заступници муниципија Угарске и њезиних посестримских земаља из свих крајева земље овамо пред Мене дошли.

Дубоко Ме дира изражај Вашег поклонства као поновни сјајни исказ верности и привржености угарскога и хрватскога народа. Једна је од највећих радости Мојег живота, што је успело, уз сурадњу угледних угарских државника, да се на трајним темељима обезбеди победоносни заједнички рад између краља и народа, као и између угарске државе и Мојих осталих краљевина и земаља, па тиме одстране неспоразумци, који су се векове и векове свеудиљ понављали. Велике напасти садашњости више су него ли досад доказале, да је ово дело измирења и нагодбе посве прожело душу Мојих народâ, а напосе душу народâ Моје угарске круне.

Кад су на нас завојштили наши непријатељи, горући од чежње за освајањем, заподео је угарски и хрватски народ, осећајући се једно с круном, у братинској утакмици са Мојим осталим народима, на Мој позив, с одушевљеном одлучношћу и пупим напоном своје снаге, бој против премоћи, која је на нас ударила, и у земљи је занемии сваки политички раздор. Све народности удружиле су се у жаркој отаџбеничкој љубави, спремне на све жртве.

С поносом радошћу видим у овој оријашкој борби од предака наслеђене хрватске врлине, како су просјале код угарског м код хрватског народа и како се древна ратна слава обију братских народа обнавља у њиховим јуначким делима.

С дубоком ме захвалношћу испуњује, што они, који су остали код

www.Н.Д.Р.В.И.К.Л.О.Т.Е.К.А.

куће, настоје, како би увећаним извршивањем својих грађанских дужности, срчаном поднашањем ратних искушавања и делотворно унапређивали нашу ствар за оне, који су ратом унесрећени.

Чврсто је Моје поуздање, да ће Моје јуначке војске с нашим верним савезницима извојевати частан, трајан и сигуран мир и да ће бити приуштено угарској држави и обим народима, који су у њој удружени, у историјској свези, која је поновно посвећена садашњим заједничким бојевима и заједничким жртвама, да с Мојим осталим народима у увећаној јакости и угледу уживају благодати мира.

Уздам се у Свемогућега, да ће круна светога Стефана, која је била кадра сред столетних бура очувати мудрост и снагу предака, такођер након напасти садашњости, обасјана новом славом, светлити још већим сјајем позним, сретнијим нараштајима.

Примите за свој долазак и за своје поклонство Моју свесрдну захвалу и испоручите код куће народу изражај Моје захвале, што произвире из најдубљег срца за његово верно и јуначко држање.»

Присутници су дуготрајним бурним клицањем «Елјен а кираљ!» и «Живио краљ!» попутали краљеве речи.

Сад је посебице поздравио Његово Величанство бан краљевина Хрватске, Славоније и Далмације др. Иван барон Скерлец у хрватском језику овим речима:

«Ваше цесарско и краљевско апостолско Величанство!

Министар-председник као главар заједничке владе земаља круне св. Стјепана, поздравио је већ Ваше Величанство најпонижније у име свих ових земаља.

Молим Ваше Величанство, да ми премилостиво дозволи, да употребим ову згоду, да Ваше Величанство у име краљевина Хрватске и Славоније још и посебно најпонижније поздравим, те да будем тумачем у овим великим временима осјећаја непоколебиве вјерности и оданости цијелога хрватског народа према Вашему Величанству и Превишњој владајућој кући.

Ја то особито и ради тога чиним, да тиме, код ове узвишене патриотичке свечаности цијеле државне заједнице круне св. Стјепана, удовољим жељи хрватског народа, да Ваше Величанство својим материнским језиком поздравим.

Цјелокупни хрватски народ стоји чврстим редовима око престоља Вашег Величанства и кличе по мени одушевљено:

Нека Бог чува и штити Ваше Величанство!»

На то је Његово Величанство благоизвољело у њемачком језику одговорити овако:

«Ја Вам захваљујем, што сте дошли, што сте Ми пружили прилику, да изразим Своју хвалу за ванредна дела и устрајно држање Хрвата у овим тешким временима. Захваљујем Хрватима још једанпут из пунога срца и рачунам и у будуће на њих.»

Од Горлице — до Јарослава: Улазак наше војске у Тарнову 6. маја.

Како треба за продају при- премати воће?

Трговина воли робу, која је подједнаке каквоће а налази се у великој количини. Ова се редовно уноси у промет у каквој правилној, сталној спољашњој опреми, коју свако познаје. Најчешће се снабдева ради распознаје, са каквим заштитним знаком, са такозваном: марком.

То исто бива и са воћем. Измењано, нераздељено, неноговано, рђаво опремљено и изударано воће нема цене; оно се будзашто продаје, јер служи само за најобичнију потребу и најједноставнију прераду. Лепо и неугрувано воће међутим има најлепшу цену и свако га радо купује.

Већ при сађењу воћњака треба пазити, шта се где сади. Увек се оно сади, што у оном крају најбоље роди. Нека са другим чим они пробају, који за то имају и времена, и новаца, и знања. Ко не зна шта у ком крају успева, нека се у суседа или ти код оближњег државног баштованства распита. Ово ће му бесплатно дати савета.

Воћке треба најбрижљивије неговати. Тло се мора обрађивати, ђубрити и чистити. Гусенице требити, дрва подсецати и чисто их држати, ни један воћар не то сме пропуштати.

Када нам се Божјом помоћу труд наплати и воћке нам донесу велики плод, онда исти не стресајмо са воћака, него га лепо, понајвише руком скидајмо. Тресу се само пљиве, које ћемо за ракију употребити или ти ораси, којима то не штоди. Важно је,

да воће у своје време знамо брати. Обично се бере само зрело воће. Полак зрело беремо, ако је исто одређено за кување слатког. Нарочито треба да пазимо са јабукама за зиму. Ове се тек септембера скидају са дрвета. Крушке за зиму ваља тек октобера скидати.

Убрано воће није слободно бацати. Треба пазити, да се воће не изударе.

Сваку врсту треба посебно брати и сваку врсту треба посебно разврстати. Највише ће вредети прва каквоћа: велико и читаво воће; скоро исто толико вреди и прва каквоћа, а друга величина; мање вреди друга каквоћа прва величина, а најмање вреди друга каквоћа и друга величина. Овако разврставање треба савесно вршити. Никада се не сме лошија врста са бољом мешати. Изударано и лошије воће иде у трећу врсту.

Разврстано воће, ако исто не остављамо код нас на зиму, треба брижљиво паковати. У подједнако великим, чврстим и чистим корпама. Јабуку и крушку пак у дрвене сандуке. Корпу треба изнутра обложити са пилотином од дрвета. Јабукe и крушке треба у папириће умотати и исте добро једно уз друго и изнад друго поређати. Међу исте се меће пилотина, да би се од угрувања спасле. Када смо воће поређали у корпу, треба пазити да је још и испод поклопца доста пилотине, да не би овај воће угњечило.

Најбоље је набавити сандуке, у које може стати 25—50 кила воћа. Сандук нека не буде одвећ висок

Са севернога ратишта : Улаз наше коњице у једно село.

нека је згодан за подизање. Лепо изгледају сандуци, који су 57 цм. дугачки, 33 цм. широки. У оваке сандуке стаје 23—26 кила воћа. Већи сандуци имају 76 цм., 37 цм. и 34 цм., у ове стаје 50—55 кила воћа. Воће се у сандук исто онако слаже, као и у корпу.

У цакове, у кола и вагоне шаље се само лошије воће. То је оно воће, које се употребљава за вино и пекмез. Овако воће има бољу цену ако га осушимо.

Препоручујемо онима који хоће своје воће да уновче трговачким путем, да се обраћају само на позната трговачка предузећа. Тако је предузеће: A Magyar Élelmiszerszállító Részvénytársaság (Budapest IX., Tóth Kálmán-utca 8. sz.), које осим свог средишта у престоници има своје подружнице и нисарне за скупљање у сваком већем воћарском крају. На ове се слободно свако може обратити. Продавци ће ту сазнати за имена оних купаца, за које само друштво чак и материјално одговара, а осим тога је и само друштво добар купац.

Састанци за нашу потпорну благајницу.

Врло нагло расте број оних, који су похитали да осигурају себе и своју породицу код радничке потпорне благајнице. По свима крајевима у земљи држе се састанци, на којима се држе поучна предавања о користима потпорне благајнице и тим приликама се уписују за чланове врло многи, који мисле и на сутра, на своју будућност.

Продавање воћарских производа.

Општа је жеља да сада свакако од наших производа све оно задржимо што служи за исхрану и то зато, што је сада неке врсте хране мање и што се до исте путем увоза тек у ограниченој мери може доћи. Неумесно би било, када би смо, полазећи са овог становишта, хтели да ограничимо увоз нашег воћа у Немачку. Њој ће наш сувишак добро доћи, а она ће нама дати других ствари.

Код нас су у појединим крајевима воћке врло лепо понеле. Пошто ми све то потрошити не можемо, сасвим је умесно, да то нашем савезнику продамо.

Кајсије су врло рђаво родиле, дочим су јабуке, крушке, ораси и шљиве добро понеле. Ове ће сада наши воћари теже уновчити, јер сада један велики део купаца врши војничку службу. Најгоре пролазе мале газде, који своје производе не могу да износе на тржишта. Пошто их сада трговци не посећују, они не знају шта да раде.

Зато је баш министар пољопривреде поново подстрекавао наш свет на домаће обрађивање воћа и у ту је сврху дао приредити течајеве и поделио је више стотина справа за сушење. Недавно је слао међу воћаре државне разврстаче и отпремаче, да се од њих свако поучи рационалном уновчавању својих воћарских производа. Сада ових државних намештеници врше војничку службу, зато је министар наредио, да се међу

Са севернога ратишта: Жичане сметње и стрељачки ровови у дворишту једне творнице у Галицији.

газде рашири списе: «Како треба за продају воће припремити.» Ове корисне поуке доносимо и ми у овом броју «Њиве».

Највеће су препреке извозу и продавању неумесно браће, разврстање и паковање. Зато, нарочито ове године, када је питање уновчавања постало врло важно, упозоравамо наше газде на њихов досадашњи површни поступак. По врстама изабрано, по развијености разврстано и брижљиво спаковано (чист папир и дрвена пилотина) у једнаким корпама и сандуцима, воће има сигурно добру цену. Где поједини произвођачи имају мало воћа, ту не вреди да свако разврстава, него је најнаметније, да се њих више здруже и своје воће ради продаје предаду Мађарском Деоничарском Друштву за Отпрему Живежних Средства, које ће примити производе газде и гледати да их уз најбоље увете уновчи. Нека се споразумеју наше газде и нека се потруде, да поједине општине или више суседних општина заједно пријаве ради продаје своје залихе воћа или непосредно горереченом друштву (Адреса: A Magyar Élelmiszer-szállító Részvénytársaság Budapest IX., Tóth Kálmán-u. 8. sz.), или баштованском одељењу министарства пољопривреде, које сасвим бесплатно води рачуна о пријављеној продајној залихи, коју такођер бесплатно саопштава купцима. Адреса је надлежног министарскога баштованскога одсека ово: A m. kir. Földművelési Ministerium kertészeti osztálya, Budapest V., Országház tér.

КРОНИКА.

Огледало светскога рата.

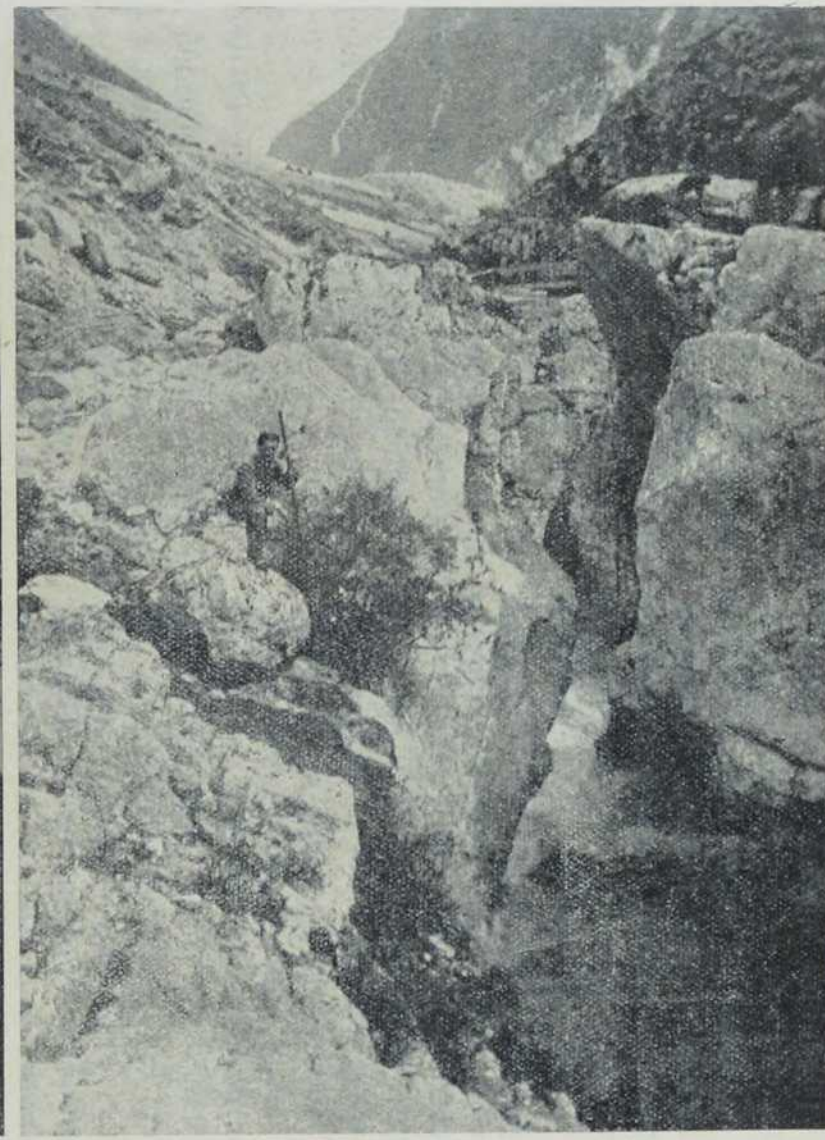
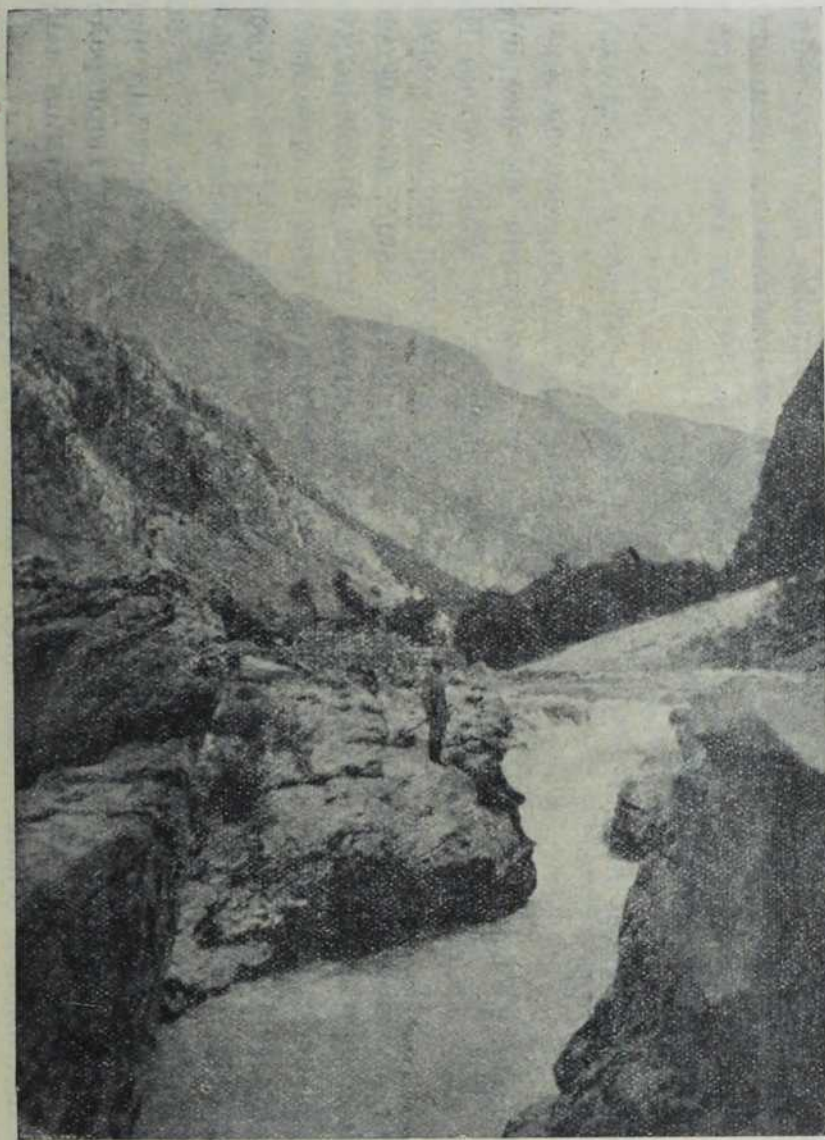
Значајни гласови стижу са ратишта. Велики кнез Николај, главни заповедник руске војске, који није марио што милиони руских војника губе свој живот и допадају сужањства — одступио је. То су захтевали руски политичари, који су се ужасавали са узалуд проливане крви милијона руских синова. Бездушни врховни заповедник беснео је, кад је чуо шта жели и тражи руски народ и његови заступници; али је народ био јачи од великог кнеза, те је он морао повући се и предати главну команду самоме рускоме цару. Зна се, да је цар у своје време био одлучно противан овоме рату. Нас па и наше дичне савезнике, којима је овај рат наметнут, умирује ова вест — јер смо уверени, да непрекидне поразе војске руске није ни сам руски цар кадар да их задржи. Ено је пао и град Дубно, који је био такођер врло утврђен. Још нам је и то врло повољно: што наши непријатељи не могу да подижу против нас неутралне државе на Балкану. Бугарска се са Турском мирним путем нагодила; те према томе не могу ни Французи, ни Италијанци да ударе на Турке преко Бугарске. Енглески милијони не могу да потплате Бугаре, а њихова војска не може да победи Турке те да заузме Дарданеле и Цариград. Ено су ових дана Турци уништили још једну енглеску подморницу.

У Северној Африци побунили су

www.nb.rs

НАЦИОНАЛНА
БИБЛИОТЕКА
СРБИЈЕ
БЕОГРАД

Са талијанскога ратишта: Брдине на обали Изонцо-реке.

се урођеници против Француза. У
 Енглеској све се већма шири захтев
 да се дође до мира. Ено се народ
 купи већ и пред краљевом палатом,
 те захтева гласно да се доврши рат
 и склопи мир. Ако су с пушкама и
 растерали тај народ — то је само за
 који дан; јер се тај захтев све то
 живље појављује одкако немачке
 крилатице бацају своје бомбе над
 срцем Лондона, те руше и пале нај-
 богатији део енглеске престонице.

Гласови што се шире о Румунији,
 не задају бриге управи наше војске.
 Румунија не ће помагати потученим
 Русима; јер није још заборавила
 отету Бесарабију. Напокон је у нас
 Ердељ исто тако утврђен као наши
 планински крајеви према Италији,
 око којих се талијанска војска ужасно
 ломи и разбија.

Новије владине наредбе.

Државна Влада издала је ове из-
 нимне наредбе:

Произвађање јечменице («герштла»).

Влада је наредила како да се про-
 изводи и продаје јечменица («герштл»)
 По тој наредби не сме се при произ-
 вавању герштла правити брашно за
 крму, пићу. Пошто се изваде једно-
 врсне мекиње, слободно је из 100
 кила јечма (61 кила тешкога) произ-
 вести 59 кила герштла и то од три
 врсте: финога за чорбу, који се про-
 даје под именом 3-ћака; даље обич-
 нога герштла за кување, који се зове

10-ак или арпакаша, јечмена каша;
 и напокон дробнога герштла. Влада
 је одредила оном фином герштлу цену
 по 1 метеру, чисте тежине, без вреће,
 90 круна за готове новце; обичноме
 и дробноме герштлу 50 круна и 70
 филира. Ове цене важе од 1. септ.
 о. г. за сву нашу државу. Ова нај-
 виша цена вреди само за продају на
 велико, а за продају на мало само су
 за мерило, да не би цена била прете-
 рано велика, далеко већа од владине
 цене.

Рок куповању житарица.

Министар трговинских послова до-
 зволио је да жупаније, вароши а оп-
 штине са уређеним магистратом могу
 до 31. октобра о. г. — а потрошачке
 задруге, јавни заводи (болнице и скло-
 ништа) и подuzeћа набавити себи за
 прехрану својих чланова, становника,
 и стоке до 15. октобра о. г. нужне
 житарице.

Набавка семена за усева.

Министар трговинских послова на-
 редио је, споразумно са министром
 пољопривреде, да Министарско Иза-
 сланство у Великом Вараду може ма
 из којег краја наше државе наба-
 вити 100 вагона жита, 20 вагона ражи
 и 100 вагона јечма, а поделити то
 газдама свога подручја за сејање.
 Изасланство ће набавити најбољу
 врсту семена и рачунаће то газдама
 по званично утврђену највишу цену
 за готове новце, а газде ваља да при-
 јаве своје потребе код управе својих
 економских задруга.

(Продужићемо!)

Краљев дар. Приликом скорашњег бављења наследника престола Карла Франца Јосифа и супруге му Ците у нашој престоници, благоволило је Његово Величанство краљ наш даровати сиромасима у Будапешти и у Геделе своту од 10,000 круна.

Успомена краљице Јелисавете. Поводом облетнице прежалосне смрти покојне краљице Јелисавете богослужен је, у Будиму у крувидбеној цркви краља Матије, спомен-парастос, којем су присуствовали представници Владе, престоничких власти и јавних установа. Листови јављају, да је у Срем-Карловцима богослужбо тога дана у Саборној цркви свечани парастос преосвећени епископ митрополитски викар Иларијон Зеремеки и да су парастосу присуствовали предстојници свију тамошњих власти и јавних установа.

Генерал Светозар пл. Боројевић почасни грађанин града Љубљане. Градско заступништво љубљанско одлучило је у својој седници од 5. авг., да одушевљеном манифестацијом поздраве јуначке наше борце на фронту на Сочи. Заповедник генерал пешаштва Светозар пл. Боројевић од Војне једногласно је именован почасним грађанином града Љубљане.

Коњаник народних прилога. У престоници нашој састао се нарочити Одбор, који је уметнички дао зготовити дрвенога коњаника на коњу, по облику коњаника из «Црне Чете» краља Матије. Коњаник тај постављен је за сада на тргу Деак Ференца и кад буде искован и обложен плочицама и клинцима, сместиће се у ратни музеј. Ко год удари клин или положи плочу на тога коњаника прилаже најмање једну круну прилога у корист удовица и сирочади наших јуначких бораца. У прошлу недељу је тај споменник јавнога доброчинства свечано откривен. При свечаности тој заступао је Његово

Величанство краља нашега Његово царско и краљевско Височанство надвојвода Стеван. Свечаности је присуствовала и надвојвоткиња Аугуста са ћерком, чланови Владе и многи свет; свечани говор држао је Његова Еминенција кардинал-примас др. Ј. Чернох.

Никола Семере у руском сужањству. У монархији познати коњогојац, ц. и кр. коморник Никола пл. Семере де генере Хуба, којег су коњи стецали најлепше награде не само на тркалиштима у монархији, већ и по целом свету, налази се у руском сужањству.

Течај за готовљење воћа. На молбу Газдинске Задруге у Нађкерешу дао је преузвишени г. барон Имре Гилањ, министар пољопривреде уредити у Нађкерешу наставни течај за готовљење воћа, у којем су тамошње жене и госпође месец дана изучавале и вежба се у готовљењу разног јестива од воћа, међући га у шећер, цедећи из њега сокове и кувајући пекмез. При крају течаја изложено је 1400 боца куваног воћа, које је стекло опће признање. — Варош Нађкереш чувена је извозом свога воћа по свем свету и сада је овим наставним течајем у готовљењу воћа стекла нов извор привреди својих становника. — Добро би било, кад би се оваки наставни течај приредио још у којој вароши која обилује воћем нпр. у Новоме Саду, у којем је продаја воћа и зелени такођер на великом гласу.

Путовања у Босну, Херцеговину и Далмацију допуштена су грађанским особама само дозволом заповедајућег генерала у Сарајеву, који ће такову дозволу у изузетним случајевима поделити. Изузете су особе, које у Босни, Херцеговини или Далмацији стално станују или су тамо намештене или по налогу војничке или управне власти тамо путују. За ове издаје надлежна (бос.-херцеговачка, односно далматинска) управна област прве молбе, односно за путовања у војничком интересу, војничка област, дозволу за путовања (пропустницу, Passierschein, Reiseerlaubniss). Путници морају осим тога имати исправе, које изкључују сваку двојбу гледе њиховог идентитета. (Легитимацију са фотографијом или тачни оеобни опис са својеручним потписом, односно отиском прстију.)

поступно; пусти ли их у слободу — лепо време.

Пред олујом или јаком кишом пилићи се не удаљавају од квочке, а и ова их благо-времено скрива у заклонито место.

Киша. Када киша пада усправно, не ће дуго трајати. Усахне ли вода после кише убрзо — падаће још. Стварају ли се у блату мехурићи кад пада киша, наступа пљусак, али убрзо престаје.

Киша пада чешће дању него ноћу, чешће по подне по пре подне.

Кишне глисте излазе из земље пред кишу. Нестане ли их у новембру, наступа јака зима; појављују ли се и доцније, па и до краја месеца новембра, биће блага зима. Залазе ли дубоко у земљу — јака зима.

Козе. Козе су веселе пред лепо време, а крију се пред кишу.

Кокоси. Кад кокоси чепркају, а при том се и ваљају по песку или прашини више него обично — биће кише; јесу ли невеселе — киша; јесу ли бојажљиве и не-спокојне — олуја.

Крију ли се кокошке кад пада киша, иста ће брзо престати, не крију ли се — падаће дуго.

КОВЧЕЖИЋ.

Паковање јаја за насад. Најбоље је попињати јаја у корпама. На дну корпе се разаетре сено или дрвена вуна. Свако јаје треба обавити хартијом, положити по ширини и утуткати око њега сено или дрвену вуну. Одозго треба такође да дође исти материјал. Поклопац треба завезати јаким канапом, још боље танком жицом, па написати јасно адресу с додатком речи: «Пази, јаја за насад!» «Не бацај!» На поклопцу треба да је дршка, да се не би озго што метало, а и да је поштанском служитељу удесније за ношење. Прималац треба јаја пажљиво да поведи и да их остави 24—36 часова да стоје положено, па онда да их наседи под квочку. За насад треба одабирати најсвежија јаја и да су правилног облика, не дугуљаста и округла с рапавом љуском и ситна.

Мађарска Газдинска Задруга образује бесплатно сеоске задруге, газдинске кругове и арендашка друштва и даје бесплатна савета у свима задругарским пословима. Земљоделцима даје бесплатна упутства при куповању земље, те држи исказ земља, продаваца и купаца. Ко је рад земље да купи или да прода, нека ту своју намеру јави Мађарској Газдинској Задрузи. Адреса је ова: Budapest, IX., Üllői-út 25. szám.

Одговорни уредник: ЧИКА-СТЕВА.

ОГЛАСИ

Огласи се примају у наклади

ЊИВЕ

Budapest, IV., Egyetem-u. 4.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

Преплатна је цена недељном, илустрованом, ратарском листу Њиви само 3 круне годишње. Поред ове малене претплатне цене добивају наши поштовани претплатници календар на дар, као божићни поклон Њивин — читаоцима.

Кад смо пре седамнаест година основали ратарски недељни лист Њиву нагласили смо: да смо ради да листом овим по јефтину цену уносимо у српску ратарску кућу здраву и корисну поуку, да забавним начином поучавамо српскога ратара корисноме знању и умењу — зарад његова свестрана напретка а у времену, у коме се свако живи отима да напредује. — Прелистајте нашу Њиву од године 1898. па до данас, па ћете се уверити из сваког ретка: да смо се поштено трудили, да се приближимо циљу, који смо истакли. Велики и неочевидни одзив, којег је стекао лист наш међу српским ратарима за ових седамнаест година излажења свога ободрова нас, да прионемо из све снаге и даље: да наша Њива буде из дана у дан све боља и лепша, а тиме српскоме ратару милија. — У то име излазиће Њива и од сада са овим подесним насловом сваке недеље једанпут, на целом табану овако лепе глатке артије, урешена лепим и одабраним слинама и доносиће у свакоме броју: поуке из пољоделства, воћарства и из сваке друге гране кориснога рада; учиће ратаре пчеларењу, гајењу стоке и пернате живине; извештаваће га о новостима у народу и држави, казиваће му шта бива по свету; саопштаваће му земаљске и државне законе и уредбе; поучаваће га у разним важнијим грађанским пословима; одговараће на његова питања и упутиће га како да се помогне у својој нужди и потреби. — Овако лепо урешен, јефтин, забавно-поучни, недељни лист као што је наш лист Њива, — снажиће Србина ратара у борби живота за његов опстанак и напредак. У то име молимо све Србе ратаре који радо читају и читањем се пријатно забављају и поучавају: да се претплате на Њиву одмах од првих бројева, а ми ћемо им лист слати тачно и уредно. Лист је наш јефтинији и од погачица, зато га нико не може добити на вересију. — Претплата се шиље на адресу:

A Nyiva kiadóhivatalának Budapest, IV., Egyetem-utca 4.